

ІЛЛІЧЕВСЬКИЙ Олімпій Олександрович

Народився у 1865 р. в Херсонській губернії. Після закінчення Єлизаветградського реального училища в 1885 р. вступив до Петербурзького лісового інституту, однак через рік перейшов до Петровської сільськогосподарської академії, яку й закінчив у 1890 році. Академічну практику проходив в Тираспольському повіті Херсонської губернії, за результатами якої захистив дипломну роботу про особливості геологічної будови та ґрунтового покриву Тираспольського повіту.

У 1892-1893 рр. працював повітовим агрономом у Мокшанському і Липецькому повітах Тамбовської губернії. В 1894 р. брав участь в оціночних роботах Херсонського губернського земства. У 1895 р. працював повітовим агрономом в Усманському повіті Тамбовської губернії де одночасно завідував дослідним полем. У 1896-1898 рр. завідував відділом сільськогосподарської статистики Пермської губернії.

З 1899 по 1901 р. працював повітовим агрономом Костянтиноградського повіту Полтавської губернії. В 1901 р. обирається вченим секретарем Полтавського губернського сільськогосподарського товариства, в якому працював до 1921 р. Це товариство було створено за участю земства в кінці ХІХ ст. для поширення прогресивних форм та методів сільськогосподарського виробництва. Входив до складу редакції журналу «Хуторянин», був членом Вченої ради Полтавського дослідного поля. У 1921-22 рр. — завідувач сільськогосподарського відділу Полтавського пролетарського музею. У грудні 1919 р. при Вищій робітничій школі засновано сільськогосподарський факультет (як прообраз вищого с.-г. навчального закладу на Полтавщині)[2], в якому О.О. Іллічевський викладає курс загального землеробства. У жовтні 1921 р. цей факультет реорганізований у сільськогосподарський технікум, який із жовтня 1923 р. називався агро-кооперативним, а з 1926/1927н.р. — політехнікумом(згідно з постановою ЦВК та РНК УРСР технікуми в Україні до 1931 року вважалися вищими навчальними закладами). У жовтні 1929 р. політехнікум увійшов до складу сільськогосподарського інституту (нині Державна Аграрна Академія), в якому Олімпій Олександрович разом із сином працював на кафедрі рослинництва, викладав курси землеробства та ґрунтознавства. Із 31 жовтня 1930 р. по 8 січня 1931 р. с.-г. інститут називався зоотехнічним. О.О.Іллічевський постановою кваліфікаційної комісії цього інституту став в.о. професора ґрунтознавства та геології.

Із 1930 по 1933 рр. працював за сумісництвом лектором курсів ґрунтознавства та геології Полтавського Інституту соціального виховання (як позаштатний доцент). Наказом від 2.10.1933р. у зв'язку зі зміною навчальних планів, що сталася внаслідок реорганізації інституту, вважати вибулим зі складу доцента геології Іллічевського О.О. (замість нього приступив до роботи на посаді позаштатного доцента кафедри біології М.І.Гавриленко).

Батько к.б.н., професора Сергія Іллічевського (1895-1961/2?) – флориста, геоботаніка, краєзнавця, діяча природоохоронного руху [3], випускника природничого відділення ПНО 1923 р. Відомо, що С.О.Іллічевський на рубежі 1930–1940-х рр. у Полтаві доглядав хворого батька. Поки що не вдалося встановити рік, коли завершився життєвий шлях О.О.Іллічевського.

Джерела

1. Центральний державний архів вищих органів влади. – Фонд 166. – Оп. 12. – Спр. 2934.
2. http://www.history.univ.kiev.ua/ethnology/journal/ethnic_history_8/8_16.pdf
3. <http://www.ecoethics.ru/old/b42/52.html>
4. Кигим С.Л. Первый известный фотопортрет С.О. Илличевского: история поиска и описание // Полтавский краеведческий музей: Сб. науч. статей. Малоизвестные страницы истории, музееведение, охрана памятков. - Выпуск VI / Редкол.: Волошин Ю.В., Киридон А.М., Мокляк В.О. и др. – Полтава: Дивосвіт, 2011. – С. 299-304.

Наукова публікація:

Іллічевський О.О. Алювіальні ґрунти Куземинського лучного масиву // Луки водозбору р. Ворскли. – Записки Полтавського с.-г. ін-ту. – Т. 4. – 1930.

СОКОЛОВ Михайло Олександрович

Народився в 1879 році в місті Гатчина Петербурзької губернії. Закінчив школу при Гатчинській учительській семінарії, потім навчався в міському училищі, після закінчення якого в 1895-1898 рр. продовжив навчання в Псковському землемірному училищі, а в 1898-1903 рр. – у Межевому інституті (отримав кваліфікацію «межовий інженер»). У 1903-1904 рр. працював у повітській земельній комісії м. Перм. У 1904-1906 рр. служив за власним вибором в армії (прапорщиком). Після звільнення з армії з 1906 року працював в Межевому відомстві по різних губерніях Російської імперії, зокрема, й у Полтаві. В 1908/1909 і в 1919 роках керував практикою слухачів Полтавського землемірного училища, а в 1909/1910 навчальному році викладав геодезію на курсах в Харкові.

Брав участь у Першій світовій війні, як прапорщик піхоти, потрапив у німецький полон (в 1917 році був переправлений у Данію). Тільки в 1918 році повернувся до Полтави й працював тут за спеціальністю.

Із 1920 року знову займався викладацькою діяльністю (викладав геодезію в професійно-технічній школі при Першому українському технікумі й в межовому технікумі; в 1920-1925 рр. – в полтавській індустріальній та професійній школі, торгово-промисловій школі; в 1925/1926 рр. – в лектор землемірно-землеупорядчих курсів; 1922-1927 роках – полтавській землеупорядчій школі, індустріальному та землеупорядчому технікумі тощо). З 1921 року працює та-

кож у полтавському губернському комунальному відділі.

Коли в 1933 році у педагогічному інституті був відкритий географічний відділ, Михайла Олександровича запросили на посаду нештатного викладача геодезії та топографії (Наказ № 65 від 10.09.1933р.). Вдруге його зарахували на посаду нештатного доцента курсу геодезія з погодинною оплатою Нака-